

Список використаних джерел:

1. Озеран А.В. Теорія та методологія формування фінансової звітності підприємств. Монографія / А.В. Озеран. – К.: КНЕУ, 2015. – 471 с.
2. Метьюс М.Р. Теория бухгалтерского учета: учебник / М.Р. Метьюс, М.Х.Б. Перера [под ред. Я.В. Соколова, И.А. Смирновой; пер. с англ.]. – М.: Аудит, ЮНИТИ, 1999. – 663 с.
3. Пархоменко В. Про реформування бухгалтерського обліку в Україні / В. Пархоменко // Бухгалтерський облік і аудит. – 1998. – № 10. – С. 4-6.
4. Голов С.Ф. Бухгалтерський облік в Україні: аналіз стану та перспективи розвитку: монографія / С.Ф. Голов. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 552 с.
5. Дамант Д. Финансовая отчетность – новые задачи и перспективы развития / Д. Дамант // журнал «Аудит». – 16 июня 2014. – № 5.

Посівнич О.Р.

студентка,

Львівський торговельно-економічний університет

ВІДПОВІДНІСТЬ СИСТЕМИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ УКРАЇНИ ДО МСФЗ

У зв'язку із інтеграцією економіки України у світові господарські відносини необхідною стала умова удосконалення вітчизняної системи підготовки фінансової звітності. Одним із правильних шляхів стала її гармонізація з міжнародними стандартами фінансової звітності.

Такий підхід забезпечить формування однакового алгоритмічного поля для того хто укладає звітність та для її користувачів.

Очікувалося, що розроблені у процесі реформування положення (стандарти) бухгалтерського обліку будуть гармоніювати з основними принципами міжнародних стандартів, а це означає, що між звітністю складеною за МСФЗ та П(С)БО, не повинно бути суттєвих розбіжностей. Проте порівняння текстів зазначених документів, аналіз їхнього практичного застосування та результатів досліджень науковців свідчать про непорівнянність звітної інформації [1, с. 204].

Існуючі розбіжності можна об'єднати у три великі групи:

– нормативні – невідповідність норм П(С)БО певним положенням МСФЗ;

– декларативні – норми П(С)БО та МСФЗ співпадають, однак не дотримуються на практиці;

– концептуальні – цільова спрямованість фінансової звітності, використання професійного судження та інші.

Неузгодженість фінансової звітності за П(С)БО та МСФЗ може спричинити серйозні наслідки у прийнятті управлінських рішень. Оскільки, до прикладу, коефіцієнтний аналіз, що здійснюється на підставі показників звітності, складених згідно положень МСФЗ та вимог П(С)БО, призведе до різних результатів.

За роки реформування системи бухгалтерського обліку в Україні створилася нова нормативно-правова база. У процесі її розроблення і вдосконалення, поступово вдалося усунути розбіжності між вітчизняними та міжнародними стандартами.

Серед основних факторів які перешкоджають гармонізації системи фінансової звітності до МСФЗ, наступні:

- намагання максимального врахування «пострадянських» облікових правил;
- наявність окремих операцій та фактів господарського життя;
- податкова «інвазія» в бухгалтерський облік;
- перманентна зміна окремих МСФЗ.

Проте деякі вчені сприймають як позитив, те що НП(С)БО не є копіями міжнародних стандартів. Вони стверджують, що у різних країнах існує різне законодавство, економічні умови, традиції та культура.

На практиці часто спостерігаються випадки, коли П(С)БО та МСФЗ співпадають, але фінансова звітність за НП(С)БО, міжнародним стандартам не відповідає. Так наприклад, при формування фінансової звітності, підприємства не створюють забезпечення на виплату відпусток, хоча така норма передбачена П(С)БО 11 «Зобов'язання», а також не здійснюють розрахунок відстрочених податків, хоча НП(С)БО 17 «Податок на прибуток» повністю відповідає МСБО 12 «Податки на прибуток». І таких прикладів ще багато.

Причинами виникнення концептуальних розбіжностей є традиційні і культурні розбіжності в системах обліку. І. Чалий зазначав: «Українські стандарти, які регулюють облік деяких особливостей національної економіки, як правило, не відповідають системі МСФЗ. Наша система обліку у своїх національних традиціях не споріднена з англо-саксонською традицією» [2, с. 45].

Концептуальні розбіжності лежать у площині особливого трактування якісних характеристик та окремих припущень фінансової звітності, а також класифікації, визнанні та оцінці фінансових звітів.

Наприклад до таких розбіжностей можна віднести відмінність щодо моменту визнання основних засобів. Згідно вітчизняної практики, основним засобом об'єкт визнається тоді, коли він фактично почав використовуватися, а не з дня його готовності до використання.

Згідно Концептуальної основи МСФЗ, вимоги, щодо розкриття інформації про доходи і витрати, у звіті про фінансові результати, не співпадають із вітчизняними стандартами. З точки зору МСФЗ доходи і витрати можуть виникати у результаті звичайної діяльності та інших подій суб'єкта господарювання, а у НП(С)БО діяльність підприємства поділять на звичайну, операційну та основну. Тоді виникає запитання, як розглядати фінансову та інвестиційну діяльність для цілей складання звіту про фінансові результати.

Можемо зробити висновок, що незважаючи на досягнення у результаті реформування бухгалтерського обліку, на сьогодні залишається відкритим питання відповідності фінансової звітності України до МСФЗ. Тому

пріоритетним напрямом для України у процесі реформування системи бухгалтерського обліку та фінансової звітності, що забезпечить прозорість і надійність даних, фінансову стабільність підприємств, так і залишається подальша гармонізація вітчизняної нормативної бази бухгалтерського обліку з міжнародними стандартами.

Список використаних джерел:

1. Озеран А.В. Теорія та методологія формування фінансової звітності підприємств. Монографія / А.В. Озеран. – К.: КНЕУ, 2015. – 471 с.
2. Чалий І. Бухоблік для дорослих. МСФЗ-трансформація. Управління прибутком. Податки / І. Чалий. – Х.: Фактор, 2011. – 400 с.
3. Концептуальна основа фінансової звітності (2010) [Електронний ресурс]. – http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/929_009

Сисак Е.О.

аспірант,

Подільський державний аграрно-технічний університет

ОБЛІКОВІ НАСЛІДКИ ВНЕСКУ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ДО СТАТУТНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Земля – один із найцінніших поновлюваних природних ресурсів, що мають стратегічне значення для виробничої діяльності. Вона може бути продана чи куплена, узята в оренду, передана в постійне користування. Звичайно для будь-якого підприємства працювати на власних потужностях економічно вигідніше ніж на орендованих та питання купівлі-продажу землі в Україні тільки починають набирати необхідної законодавчої бази. Земельне законодавство містить великий перелік нормативних документів, що регламентують операції із землею та її схоронність.

Одним із шляхів отримання землі у власність підприємства є отримання останньої як внесок до статутного капіталу від власника (засновника, учасника).

Публікації останніх років показують, що проблеми набуття земельних ділянок у власність підприємства та основні аспекти відображення в бухгалтерському обліку таких операцій є достатньо актуальними і досліджуються багатьма вченими-економістами, зокрема: М.Я. Дем'яненко, В.М. Жук, Г.Г. Кірейцев, Б.В. Мельничук, В.М. Метелиця, П.Т. Саблук, Л.К. Сук, А.М. Третьак, Д.О. Шютц та іншими вченими.

Метою даної публікації є розкриття обліково-податкових наслідків операції з віднесення до статутного капіталу земельної ділянки в юридичної особи.

Спершу розглянемо правомірність внесення земельної ділянки до статутного капіталу. Юридичні особи (засновані фізичними чи юридичними особами) можуть набувати у власність земельні ділянки для здійснення